

ارزیابی عملکرد کمی و کیفی علوفه ارقام یونجه در چین‌های مختلف

محمد زمانیان

موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

تاریخ دریافت: ۸۰/۱۱/۵ ؛ تاریخ پذیرش: ۸۱/۵/۱

چکیده

یونجه (*Medicago sativa* L.) از جمله گیاهان علوفه‌ای با کیفیت بالاست بطوریکه سالانه بیش از دو تن پروتئین در هکتار تولید می‌نماید. به منظور مطالعه و ارزیابی عملکرد کمی و کیفی چین‌های مختلف ارقام یونجه در مناسب‌ترین زمان برداشت، علوفه آزمایشی در قالب کرت‌های خرد شده در زمان با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی شامل هفت تیمار و چهار تکرار در سال ۷۶-۱۳۷۵ در مزرعه پژوهشی ۴۰۰ هکتاری موسسه تحقیقات اصلاح بذر و نهال کرج به مورد اجرا گذارده شد. در هر چین، عملکرد ماده خشک و نسبت برگ به ساقه و همچنین مقادیر پروتئین، فیبر، فسفر و کلسیم علوفه تعیین گردید. نتایج حاصل از تجزیه کرت‌های خرد شده در زمان نشان داد که تاثیر چین‌برداری و نیز اثر متقابل چین × رقم برای کلیه صفات کیفی مورد مطالعه شامل نسبت برگ به ساقه، عملکرد پروتئین و عملکرد فیبر معنی‌دار بوده است. این مطالعه نشان داد که رقم پایونیر ۵۸۱ از نظر عملکرد پروتئین، ماده خشک و رقم یزدی از نظر میزان کلسیم، فسفر و نسبت برگ به ساقه و رقم پیرس از نظر عملکرد فیبر نسبت به سایر ارقام برتری داشتند. همچنین چین اول از نظر عملکرد ماده خشک، پروتئین و فیبر و چین دوم از نظر میزان فسفر و چین سوم از نظر میزان کلسیم و نسبت برگ به ساقه بالاتر بودند. در مقایسه چین ما، چین اول نسبت به سایر چین‌ها بعلاوه تقارن با طول روزهای بلند و شرایط اکولوژیکی مناسب حاکم بر آن دوره از نظر عملکرد کمی و کیفی برتری داشت. نتایج حاصل نشان داد که شرایط محیطی به هنگام برداشت علوفه نقش مهمی در تعیین کیفیت و کمیت علوفه تولیدی دارد. ارقام پایونیر ۵۸۱، پیرس، همدانی، قره یونجه و بمی به ترتیب وضعیت نسبتاً بهتری از نظر ماده خشک، پروتئین و فیبر داشته و از نظر جذب عناصر جزء ارقام برتر منطقه کرج بودند.

واژه‌های کلیدی: ارقام، یونجه، چین، عملکرد کمی و کیفی.

۷۳

بروند که بین عملکرد ساقه و برگ با میزان کلسیم و فسفر عموماً همبستگی منفی و با میزان کلسیم و ازت همبستگی مثبت و معنی داری وجود داشت. والینس و چرنی (۱۸) اعلام داشتند که با افزایش نسبت برگ به ساقه بر غلظت ازت در علوفه افزوده شد.

ولی زاده و رحیم زاده خوئی (۹) در آزمایش سه ساله پنج رقم یونجه در تبریز و کوچکی و همکاران (۳) در مقایسه ۱۲ رقم یونجه ایرانی و وارداتی در دو سال آزمایش در مشهد، برتری ارقام قره یونجه و همدانی را نسبت به دیگر ارقام نشان دادند. کوچکی و ریاضی همدانی (۱۳) در آزمایشی دیگر در مشهد حداکثر محصول خشک را در ارقام یزدی، مائویا و الیونیکو و حداکثر درصد برگ را در ارقام همدانی و رنجر و حداکثر درصد پروتئین را در رقم رنجر بدست آوردند. بحرانی (۱) با مطالعه بر روی پنج رقم یونجه از نظر عملکرد علوفه تر و خشک و درصد برگ و پروتئین در شرایط اهواز، برتری ارقام بمی و دیابلورده را از لحاظ عملکرد علوفه تر و خشک و درصد پروتئین اعلام داشت. یزدی صمدی (۱۰) در آزمایشی در کرج ۲۴ رقم یونجه ایرانی و خارجی را از لحاظ صفات مهم زراعی مقایسه نمود و مشاهده کرد که از نظر درصد پروتئین خام، رقم خارجی لوتس نسبت به ارقام ایرانی برتری دارد (۹). والینس و چرنی (۱۸) گزارش نمودند که با افزایش تراکم بوته در واحد سطح، میزان لینگین در علوفه کاهش می یابد. هدف از این پژوهش، ارزیابی و مقایسه عملکرد کمی و کیفی ارقام یونجه در چین های مختلف است.

یونجه از جمله گیاهان علوفه ای به شمار می آید که قادر است سالانه بیش از دو تن پروتئین در هکتار تولید نماید (۷). این گیاه علاوه بر تولید علوفه با کیفیت بالا، قادر است در تثبیت ازت هوا شرکت نماید (۶). یکی از مدیریت های مهم در تولید علوفه، حفظ کیفیت بالای آن در طول سال است. بطور کلی تولید علوفه از نظر کمی و کیفی و قابلیت هضم، تحت تاثیر عوامل محیطی نظیر وضعیت عناصر غذایی خاک، آب و هوا، مدیریت برداشت (روش و زمان برداشت) و نسبت برگ به ساقه قرار دارد. با مسن شدن گیاه از قابلیت هضم و خوشخوراکی علوفه و نسبت برگ به ساقه کاسته می شود. یکی از راههای مهم افزایش نسبت برگ به ساقه، انتخاب ژنوتیپهای مولتی لیف (بیش از سه برگچه) با برگچه های بزرگتر است (۵ و ۱۰). تحقیقات اسمیت و همکاران (۱۵) نشان داد که شرایط آب و هوایی نسبتاً گرم با دمای $24-32^{\circ}\text{C}$ عملکرد علوفه خشک و تر و همچنین مقدار فیبر و ذخیره پروتئین را افزایش داده اما ذخیره عناصر پر مصرف و کم مصرف را در مقایسه با شرایط سردتر ($10-18^{\circ}\text{C}$) کاهش داده است. سوانسون (۱۶) و توم (۱۷) نشان دادند که دمای بین $24-32^{\circ}\text{C}$ مقدار TDN^۱ را افزایش و مقدار TNC^۲ را کاهش می دهد ولی در شرایط سردتر ذخیره این مواد افزایش می یابد. همچنین مقدار ذخیره برخی عناصر نظیر پتاسیم، فسفر و کلسیم در شرایط سردتر ($10-18^{\circ}\text{C}$) درجه سانتی گراد) بیش از مقدار آن در شرایط گرمتر ($18-35^{\circ}\text{C}$) بود. هندلیچ و همکاران (۱۲) پی

1- Total digestible nutrient
 2- Total nonstructural carbohydrates

به گل نشسته بودند. عملکرد علوفه‌تر در هر کرت پس از حذف اثر حاشیه‌ای در سطح دومتر مربع برداشت شد. علوفه برداشت شده بلافاصله توزین و مبنای عملکرد علوفه‌تر در کرت تعیین شد. از علوفه‌تر برداشت شده هر کرت یک نمونه یک کیلوگرمی بطور تصادفی انتخاب شده و برای تعیین عملکرد ماده خشک به آزمایشگاه منتقل گردید. نمونه‌ها پس از توزین دقیق، در دمای 75°C به مدت ۴۸ ساعت در آون خشک گردیدند و نتیجه به دست آمده معیار عملکرد ماده خشک قرار گرفت. سپس مقدار نیم‌کیلوگرم علوفه خشک از هر تیمار در هر چین انتخاب و پس از آسیاب نمودن، مقدار ۱۰۰ گرم آن را در محفظه اندازه‌گیری دستگاه ریخته سپس مقادیر پروتئین، فیبر، کلسیم و فسفر موجود در علوفه توسط دستگاه ۸۶۲۰ اینفراماتیک^۱ که قبلاً برای صفات کیفی علوفه یونجه کالیبره شده بود، اندازه‌گیری شد. برای محاسبه نسبت برگ به ساقه در هر چین از هر تیمار چهار نمونه (هر نمونه شامل ۲۰ عدد ساقه) بطور تصادفی گرفته شد که پس از تفکیک برگها از ساقه، در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد بمدت ۴۸ ساعت در آون خشک و توزین گردیدند، سپس میانگین وزن ماده خشک برگها و ساقه‌ها در چهار نمونه مبنای محاسبه نسبت برگ به ساقه تیمارها قرار گرفت. تجزیه واریانس داده‌ها نیز با استفاده از نرم افزار SAS (مدل GLM) انجام شد.

این آزمایش در سال ۷۶-۱۳۷۵ در مزرعه پژوهشی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج انجام شد. خاک قطعه آزمایشی از نوع لومی - رسی با pH برابر ۷/۶ بود. این بررسی در قالب کرت‌های خرد شده در زمان با طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در هفت تیمار (شامل یونجه‌های همدانی، قره یونجه، بمی، یزدی، ایوور، پیرس، پایونیر ۵۸۱) و چهار تکرار انجام شد. ارقام یونجه به عنوان فاکتور اصلی و چین‌برداری در طی زمانهای مختلف به عنوان فاکتور فرعی مورد بررسی قرار گرفت. عملیات کاشت پس از زدن شخم، دیسک، تسطیح زمین و درآوردن فاروئرها، با دست و به طریق خشکه‌کاری انجام گرفت و بلافاصله آبیاری به عمل آمد. پس از این که مزرعه کاملاً سبز شد عملیات داشت و استقرار گیاه در سال ۱۳۷۵ صورت گرفت و در سال ۱۳۷۶ بر روی داده‌های هر چین تجزیه واریانس ساده و برای مجموع چین‌ها از تجزیه کرت‌های خرد شده در زمان استفاده شد. کرت‌های آزمایشی شامل ۶ خط کاشت به طول ۶ متر و به فاصله ۵۰ سانتی‌متر از یکدیگر و بین تکرارها دو متر فاصله در نظر گرفته شد (۸). قبل از کاشت معادل ۲۵۰ کیلوگرم فسفات آمونیوم و ۱۰۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار به مزرعه آزمایشی داده شد (۶). میزان بذر مصرفی بر مبنای ۳۰ کیلوگرم در هکتار محاسبه گردید (۸). در هر یک از چین‌ها عملکرد علوفه‌تر، خشک، پروتئین، نسبت برگ به ساقه، مقادیر فیبر، فسفر و کلسیم علوفه ارقام یونجه اندازه‌گیری شد. برداشت علوفه زمانی انجام گرفت که ۱۰ الی ۵۰ درصد از بوته‌های هر کرت

سایر صفات معنی دار بوده است و این امر بیانگر این است که صفات کیفی علوفه بسته به چین‌ها و ژنوتیپ، رفتار متفاوتی نشان می‌دهند. به عبارت دیگر عملکرد کیفی ارقام یونجه بستگی به زمانهای چین برداری و زمانهای برداشت علوفه دارد و شرایط محیطی (دما و نور)، زمان و مرحله رشدی گیاه در هر یک از چین‌ها اثرات مثبت و معنی داری بر عملکرد کیفی دارند. در تحقیقات مشابهی اسمیت و همکاران (۱۵) سوانسون و توم (۱۶ و ۱۷) تاثیرات شرایط محیطی را بر عملکرد کیفی علوفه یونجه نشان دادند. با توجه به نتایج بدست آمده مشخص گردید که چین اول نسبت به سایر چین‌ها به علت وجود دمای مساعد و شرایط اکولوژیکی مناسب، از نظر عملکرد کمی و کیفی نسبت به دو چین دیگر برتری دارد و در صورت مبارزه با علفهای هرز و آفات می‌توان علوفه مناسبی از این چین برداشت و ذخیره نمود (۱۱). محققان (۱۵) معتقدند که در شرایط آب و هوایی گرم، عملکرد علوفه خشک، پروتئین و فیبر افزایش می‌یابد. این در حالی است که در این آزمایش عملکرد کمی و کیفی در چین اول که در دمای خنک‌تری (خرداد) نسبت به دو چین دیگر برداشت شده، برتری دارد. علت آن را محققان (۱۱) این‌گونه بیان می‌کنند که یونجه گیاهی روز بلند است و چون در شرایط آب و هوایی کرج، چین اول با دمای خنک و طول روزهای نه چندان بلند است و چون در شرایط آب و هوایی کرج، چین اول با دمای خنک و طول روزهای نه چندان بلند مواجه است، لذا دوره رشد رویشی گیاه طولانی‌تر می‌شود و عملاً گیاه در ارتفاع بلندتری نسبت به چین‌های بعدی

نتایج و بحث

همانطور که در جدول (۲) ملاحظه می‌شود، اختلاف بین عملکرد کمی و کیفی ارقام یونجه در چین‌های مختلف متفاوت است به نحوی که عملکرد فیبر در چین اول و سوم، عملکرد ماده خشک و پروتئین و میزان کلسیم در چین اول، نسبت برگ به ساقه در هر سه چین تفاوت معنی داری با یکدیگر نشان دادند. ولی میزان فسفر در هیچیک از چین‌ها معنی دار نبود. عملکرد ماده خشک در چین اول با ۵/۱۳ تن در هکتار، بیشترین و در چین سوم با ۳/۸۸ تن در هکتار کمترین تولید را دارا بودند. رقم پایونیر ۵۸۱ در چین اول با ۶/۹۳ تن در هکتار، در چین دوم با ۴/۹۶ تن در هکتار در چین سوم با ۳/۶۸ تن در هکتار بیشترین عملکرد ماده خشک را تولید نمود. در مجموع چین‌ها ارقام پایونیر ۵۸۱، پیرس و همدانی به ترتیب بالاترین عملکرد ماده خشک را در مقایسه با دیگر ارقام داشتند (جدول ۳، شکل ۱). با توجه به جدول ۳ مشاهده گردید که چین اول با ۱۱۱۷/۴۰ کیلوگرم در هکتار پروتئین و ۱۲۵۵/۸۰ کیلوگرم در هکتار فیبر، چین سوم با میزان ۲/۷۷ میلی‌گرم کلسیم و نسبت برگ به ساقه ۰/۸۵۲ و در چین دوم با میزان ۰/۴۷۰ میلی‌گرم فسفر بیشترین عملکرد کیفی را دارا بودند. همچنین در مجموع چین‌ها رقم پایونیر ۵۸۱ از نظر عملکرد پروتئین، رقم پیرس از نظر عملکرد فیبر و رقم یزدی از نظر کلسیم، فسفر و نسبت برگ به ساقه جزء ارقام برتر بودند (شکل ۲ و ۳). تجزیه واریانس کرت‌های خرد شده در زمان (جدول ۱) نشان داد که اثر چین برداری برای کلیه صفات کمی و کیفی مورد مطالعه و اثر متقابل

جدول ۱- خلاصه نتایج تجزیه واریانس تاثیر تیمارهای رقم و چین برداری بر روی صفات کمی و کیفی ارقام مختلف یونجه که در آن میانگین مربعات نشان داده شده است.

منابع تغییرات	درجه آزادی (df)	میانگین مربعات (MS)		
		عملکرد ماده خشک	عملکرد پروتئین	عملکرد فیبر
تکرار	۳	۱۰/۰۲	۵۶۵۴۸/۰۱	۸۱۴۱۴/۲۰
رقم	۶	۴/۴۳ **	۱۰۱۴۳۰/۱۷ *	۱۴۵۴۲۹/۹۷ **
اشتباه (a)	۱۸	۰/۵۴	۲۵۶۰۶/۹۹	۲۸۴۲۶/۷۲
چین	۲	۱۶/۳۱ *	۱۰۹۳۸۵۰/۸۲ **	۷۹۷۲۰۳/۰۱ **
چین × رقم	۱۲	۱/۳۴	۶۵۱۷۴/۰۷ *	۸۷۹۸۲/۹۰ *
چین × تکرار	۶	۰/۶۳	۲۷۵۴۵/۹۱	۳۵۸۷۸/۸۰
CV(%)		۱۰/۲۶	۱۷/۳۸	۱۷/۰۹

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می باشد.

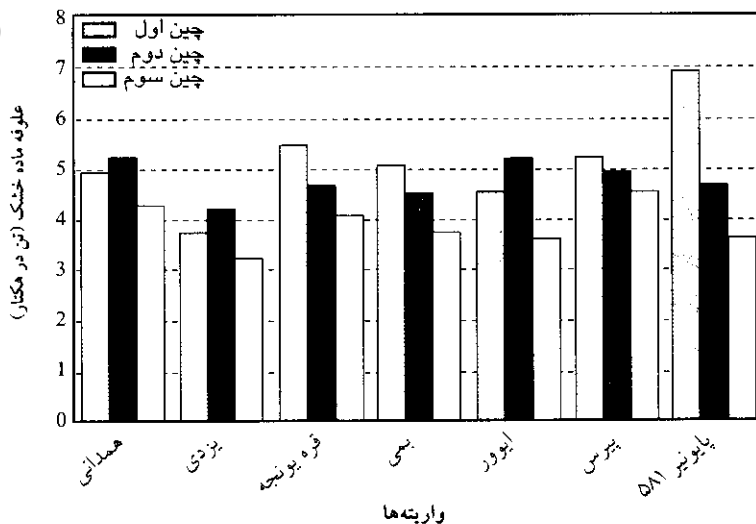
جدول ۲- میانگین مربعات صفات کمی و کیفی ارقام مختلف یونجه در هر یک از چین ها.

صفات	میانگین مربعات (MS)			CV (%)
	چین اول	چین دوم	چین سوم	
عملکرد ماده خشک	۳/۷۷ **	۰/۶۰۸۳	۰/۷۴۲۶	۱۶/۷۸
عملکرد پروتئین	۱۸۳۵۲۷/۳۱ **	۲۱۱۸۲/۴۷	۲۷۰۶۷/۵۳	۱۶/۳۷
عملکرد فیبر	۲۰۹۶۵۷/۶۴ **	۳۱۵۱۸/۳۹	۸۰۲۱۹/۷۳ **	۱۶/۱۵
مقدار کلسیم	۰/۱۲۵۱ **	۰/۰۳۵۶	۰/۰۱۵۴	۹/۹۹
مقدار فسفر	۰/۰۰۶۷	۰/۰۰۱۹۶	۰/۰۱۱۹۵	۱۷/۰۲
نسبت برگ به ساقه	۰/۰۲۳۷ **	۰/۰۰۷۸ *	۰/۰۱۵۱ **	۷/۱۸

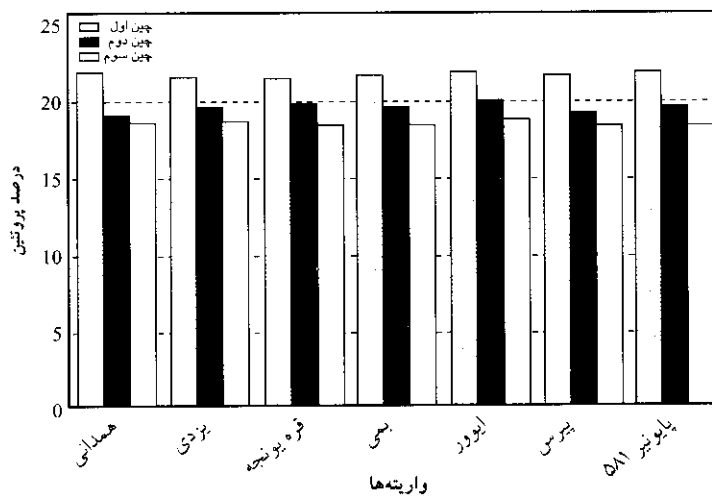
* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می باشد.

۷۷

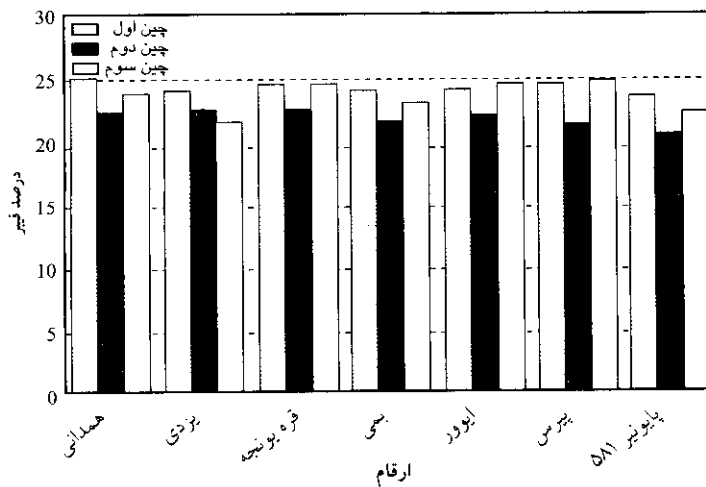

شکل ۱- عملکرد ماده خشک ارقام یونجه در چین‌های مختلف

شکل ۲- درصد پروتئین ارقام یونجه در چین‌های مختلف

شکل ۳- درصد فیبر ارقام یونجه در چین‌های مختلف

جدول ۳- مقایسه میانگین عملکرد کمی و کیفی ارقام مختلف پونجه در چین های مختلف.

ارقام (Cultivars)	نسبت برگ به ساق (L/S)		مقدار فسفر (mg/100)		مقدار کلیم (mg/100)		مقدار فیبر (kg/ha)		مسلکد پروتئین خام (kg/ha)		مسلکد ماده خشک (t/ha)								
	چین دوم	چین اول	چین سوم	چین دوم	چین اول	چین سوم	چین دوم	چین اول	چین سوم	چین دوم	چین سوم	چین دوم	چین اول						
پایونیر ۵۸۱ (Pioneer)	۰/۸۱۷ ^a	۰/۶۵۰ ^a	۰/۶۴۴ ^c	۰/۳۲۷ ^a	۰/۴۶۲ ^a	۰/۴۲۰ ^a	۰/۸۱۹ ^b	۲/۸۱ ^a	۲/۸۳ ^a	۱/۵۴ ^{bcd}	۸۲۸/۰۰	۹۶۴/۵۰ ^a	۱۲۴۲/۵ ^a	۲۷۷/۶۵ ^a	۹۰۷/۲ ^a	۱۵۱۱/۲ ^a	۳/۶۸ ^a	۴/۹۶ ^a	۶/۹۳ ^a
پیرس (Pearce)	۰/۶۲۵ ^{abc}	۰/۶۸۰ ^{ab}	۰/۶۷۲ ^a	۰/۶۷۲ ^a	۰/۴۳۷ ^a	۰/۴۰۵ ^a	۲/۸۶ ^a	۲/۸۶ ^a	۲/۸۹ ^a	۱/۵۳ ^{cd}	۱۱۴۶/۳ ^a	۱۰۳۶/۷ ^a	۱۳۱۶/۵ ^{ab}	۸۳۱/۵ ^a	۹۴۵/۶ ^a	۱۱۴۹/۶ ^b	۴/۵۶ ^a	۴/۹۳ ^a	۵/۲۸ ^{bc}
ایور (Euwer)	۰/۶۷۷ ^{ab}	۰/۶۹۶ ^{ab}	۰/۶۵۷ ^a	۰/۳۰۰ ^a	۰/۴۶۲ ^a	۰/۴۵۵ ^a	۲/۷۱ ^a	۲/۷۱ ^a	۲/۰۹ ^a	۱/۴۰ ^d	۹۰۳/۵ ^{bc}	۱۱۵۵/۵ ^a	۱۱۱۵/۵ ^{bc}	۶۸۰/۵ ^a	۱۰۴۸/۰ ^a	۱۰۰۱/۷ ^{bc}	۳/۳۶ ^a	۵/۲۳ ^a	۴/۵۸ ^{bc}
ممدانی (Hamadani)	۰/۶۵۴ ^d	۰/۶۲۵ ^b	۰/۶۵۷ ^b	۰/۸۸۰ ^a	۰/۴۷۵ ^a	۰/۳۲۴ ^a	۲/۷۶ ^a	۲/۷۶ ^a	۲/۶۳ ^a	۱/۸۸ ^{abc}	۹۹۶/۶۵	۱۱۷۲/۲ ^a	۱۳۲۸/۲ ^b	۸۱۵/۵ ^a	۱۰۰۷/۰ ^a	۱۰۸۱/۵ ^{bc}	۴/۲۰ ^a	۵/۲۶ ^a	۴/۹۰ ^{bc}
قره یونجه (Ohrayonjeh)	۰/۷۰۰ ^{bcd}	۰/۶۶۰ ^b	۰/۶۱۲ ^a	۰/۳۲۰ ^a	۰/۴۹۷ ^a	۰/۴۰۵ ^a	۲/۷۸ ^a	۲/۷۸ ^a	۲/۶۳ ^a	۱/۷۹ ^{ab}	۹۹۷/۴۵ ^{ab}	۱۰۳۷/۲ ^a	۱۳۲۹/۷ ^{ab}	۷۵۲/۳ ^a	۹۱۷/۲ ^a	۱۱۷۷/۵ ^b	۴/۸۷ ^a	۴/۶۲ ^a	۵/۴۲ ^b
بمی (Bami)	۰/۶۶۰ ^{cd}	۰/۶۲۷ ^b	۰/۶۲۶ ^a	۰/۳۰۰ ^a	۰/۴۵۷ ^a	۰/۳۶۵ ^a	۲/۷۱ ^a	۲/۷۱ ^a	۲/۱۳ ^a	۱/۷۳ ^{abc}	۸۷۷/۵ ^{bc}	۱۰۰۷/۲ ^a	۱۲۴۸/۸ ^{bc}	۶۹۷/۶۵ ^a	۹۰۵/۲۰ ^a	۱۰۹۸/۷ ^{bc}	۳/۷۸ ^a	۴/۴۸ ^a	۵/۰۹ ^{bc}
یزدی (Yazdi)	۰/۶۵۲ ^{abc}	۰/۸۴۰ ^b	۰/۸۲۵ ^a	۰/۴۳۵ ^a	۰/۴۹۷ ^a	۰/۴۶۵ ^a	۲/۷۲ ^a	۲/۷۲ ^a	۲/۵۵ ^a	۱/۹۱ ^a	۷۰۳/۶۵ ^c	۹۴۷/۶ ^a	۸۸۹/۵ ^c	۶۰۰/۲۵ ^a	۸۱۳/۵ ^a	۸۰۱/۰ ^c	۳/۴۴ ^a	۴/۱۷ ^a	۳/۳۰ ^c
میانگین	۰/۸۵۲	۰/۶۶۷	۰/۶۸۵	۰/۳۱۹	۰/۴۷۰	۰/۳۹۸	۲/۷۷	۲/۷۷	۲/۱۷	۱/۶۵	۹۲۱/۸۰	۱۰۶۴/۳	۱۲۵۵/۸	۷۱۹/۵۰	۹۴۵/۵۰	۱۱۱۷/۴	۳/۸۸	۴/۷۶	۵/۱۳

تیمارهایی که در هر ستون حروف یکسانی دارند در سطح ۵ درصد بر مبنای آزمون دانکن، با هم اختلاف معنی داری ندارند.

خشک ارقام یزدی، مویا و الیونیکو از نظر درصد برگ و پروتئین ارقام همدانی و رنجر برتر از سایر ارقام ایرانی و خارجی بوده است. در همین رابطه یزدی صمدی (۱۰) طی مقایسه ارقام یونجه ایرانی و خارجی در کرج گزارش نمود که بین ارقام یونجه از نظر موفورلوژیکی و استفاده غیر یکسان از عوامل اکولوژیکی تفاوت‌هایی وجود دارد بطوریکه رقم بمی از نظر عملکرد علوفه و رقم لوتوس از نظر درصد پروتئین برتر از سایر ارقام بودند. بطور کلی ارقام خارجی پایونیر ۵۸۱ و پیرس به لحاظ خصوصیات فنولوژیکی و مورفولوژیکی بهتر و استفاده بهینه از عوامل اکولوژیکی، عملکرد کمی و کیفی بهتری از ارقام ایرانی داشته و بنابراین می‌توانند جایگزین مناسبی برای ارقام ایرانی در منطقه باشند. نتیجه کلی این پژوهش نشان داد که عکس العمل عملکرد کمی و کیفی علوفه ارقام یونجه در چین‌ها و زمانهای مختلف برداشت متفاوت است و عملکرد ماده خشک و اکثر صفات کیفی در چین اول نسبت به بقیه چین‌ها برتری داشتند و از بین ارقام مورد بررسی رقم‌های پایونیر ۵۸۱ و پیرس و همدانی جز ارقام پر محصول در منطقه کرج بودند. همچنین بطور متوسط برای رسیدن به حداکثر عملکرد کمی و کیفی در چین‌های اول، دوم و سوم به ترتیب حدود ۶۰، ۲۸ و ۲۶ روز پس از رشد مجدد طول می‌کشید و با داشتن درجه روز رشد مناطق مختلف یونجه‌کاری می‌تواند بهترین زمان برداشت علوفه یونجه را از نظر عملکرد کمی و کیفی تخمین زد و از این داده‌ها بعنوان یک مدل جهت برداشت علوفه استفاده نمود.

برداشت می‌گردد و همین ارتفاع بالای گیاه دلیل برتری عملکرد کمی و کیفی علوفه و در نهایت عملکرد بالای پروتئین و فیبر در چین اول است (۵، ۱۱ و ۱۵). همچنین یکی از علل کاهش میزان فیبر در چین‌های دوم و سوم را می‌توان افزایش تراکم ساقه در واحد سطح در اثر چین‌برداری دانست (۱۸). در این پژوهش مشخص گردید که نسبت برگ به ساقه در ارقام یونجه در چین سوم به علت افزایش تعداد ساقه‌ها و برگ‌ها در واحد سطح (در اثر چین‌برداری متعدد) بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد (۱۱). از مقایسه ارقام یونجه مشخص شد که یونجه‌های سردسیری (همدانی) نسبت به یونجه‌های گرمسیری (یزدی) عملکرد پروتئین و فیبر بالاتری دارند، اما از سوی دیگر میزان عناصر کلسیم، فسفر و نسبت برگ به ساقه (عملکرد کیفی) در ارقام گرمسیری بیشتر از ارقام سردسیری بود. این تفاوت ظاهراً به دلیل شرایط اقلیمی سرد کرج است زیرا ارقام سردسیری نسبت به گرمسیری دارای رشد رویشی طولانی‌تر (دیرتر وارد فاز زایشی می‌شوند) هستند لذا از عملکرد علوفه بالاتری برخوردارند (۳ و ۹). رقم بمی علی‌رغم گرمسیری بودن به دلیل کشت مداوم و سازگاری آن با شرایط منطقه و دارا بودن عملکرد کمی و کیفی همانند ارقام سردسیری می‌تواند در منطقه کرج کشت و محصول علوفه خوبی تولید نماید. این در حالی است که کوچکی و ریاضی (۲) در تحقیقات مشابهی اعلام نمودند که در شرایط محیطی بر روی عملکرد کمی و کیفی علوفه یونجه تأثیرگذار می‌باشد و بر همین اساس در شرایط آب و هوایی مشهد از نظر عملکرد علوفه

۱. بحرانی، ج. ۱۳۶۸. مقایسه پنج رقم یونجه از نظر عملکرد علوفه تر و خشک، درصد برگ و پروتئین در اهواز. مجله علمی کشاورزی، جلد ۱۳، ۹۲-۸۴.
۲. کوچکی، ع. و ع. ریاضی همدانی. ۱۳۷۵. مقایسه ۶ رقم یونجه از نظر خصوصیات مورفولوژیکی و میزان عملکرد. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲، ۲۹-۲۵.
۳. کوچکی، ع. و خاکی و ط. الهی. ۱۳۶۶. مقایسه ۱۲ رقم یونجه از نظر خصوصیات زراعی و مورفولوژیکی در شرایط آب و هوایی مشهد. مجله تحقیقات کشاورزی ایران، جلد ۱۷، ۱۲-۳.
۴. کوچکی، ع. م. نصیری محلاتی. ۱۳۷۲. رابطه آب و خاک در گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۷۸۵ صفحه.
۵. مدیر شانه چی، م. ۱۳۶۹. تولید و مدیریت گیاهان علوفه‌ای (ترجمه). انتشارات آستان قدس رضوی، ۴۴۸ صفحه.
۶. ملکوتی، م. ۱۳۷۶. چگونگی استفاده از کودهای شیمیایی و آلی در افزایش تولید یونجه. مرکز نشر آموزش کشاورزی، نشریه شماره ۶، صفحه ۱۱.
۷. میرحسینی ده آبادی، ر. ۱۳۷۴. چگونگی مقاومت یونجه به خشکی. مجله پژوهش و سازندگی، جلد ۲۶، ۲۷-۱۲.
۸. وزارت کشاورزی، سازمان تات. ۱۳۷۳-۷۶. گزارشات پژوهشی و نهایی طرحهای تحقیقاتی علوفه در مراسم کشور، ۱۱۵ صفحه.
۹. ولیزاده، م. و ف. رحیم زاده خویی. ۱۳۶۳. مقایسه عملکرد علوفه تر و خشک پنج رقم یونجه در منطقه تبریز، مجله علمی کشاورزی، جلد ۱، ۱۳۲-۱۲۱.
۱۰. یزدی صمدی، ب. ۱۳۷۳. بررسی ارقام یونجه از لحاظ صفات مهم زراعی در کرخ. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۵، ۳۱-۱۹.
11. Hanson, A.A., D.K. Baren., and R.R. Hill. 1988. Alfalfa and alfalfa improvement. American Society of Agronomy Publications. 1084 pp.
12. Heinrichs, D. H., Y. E. Troelsen, and F.G. Wader. 1969. Variation of chemical constituents and morphological characters within and between alfalfa populations. Can. J. Plant Sci. 49: 293-305.
13. Kochaki, A., A. Reyazi-Hamadani. 1982. Productivity characters, morphology and feed value of two local variety and four exotic variety of alfalfa. Iran. Agricultural Research. 1:3-12.
14. Nestor, J.C., C. Sheaffer, D.K. Brans, D.R. Swanson, and J.H. Halgerson. 1993. Leaf and stem traits and herbage quality of multifoliate alfalfa. Agron. J. 85: 1121-1127.
15. Smith, D., W. R. Kehr, and M. V. Tesar. 1975. Establishment and management of alfalfa. American Society of Agronomy madison, Wisconsin, U.S.A. 432pp.
16. Swanson, A. F. 1956. Alfalfa production in Peru. Special Rep. No. 7, Ministry of Agr. Peru, PCFA. 16P.
17. Tome, G. A. 1964. Forage plant physiology and soil-range relationships. Proc. 14th Int, Grassland Cong. (U.S.A). 1: 278 P.
18. Volence, y. y., and J. H. Cherney. 1990. Yield components, morphology and forage quality of multifoliate alfalfa phenotypes. Crôp Sci. 30: 1224-1234.

Quantitative and qualitative evaluation of alfalfa cultivars forage yield in different cuts.

M. Zamanian

Seed and plant improvement Institute, Karaj, Iran.

Abstract

Alfalfa is a high quality forage crop which can produce more than two tons of protein per hectare. Quantitative and qualitative forage yield of seven alfalfa cultivars were determined in an experiment in 1996-97 in Karaj. The design was split plot arranged in complete randomized block with replications. In each cut, total dry matter production and protein, fiber, P and Ca contents of forage were determined. Analysis based on split plot design over time showed that the effect of cutting and interaction of cutting X cultivar for leaf stem ratio, protein and fiber yield were significant. The protein yield as well as fresh and dry forage yield in Pioneer 581 cultivar, Ca, P, and leaf stem ratio in Yazdi and fiber yield in Pearce were higher than other cultivars. Also protein, fiber and forage contents on first harvest, P in second harvest, Ca and leaf stem ratio in third harvest were higher than other harvests due to coincidence of cutting with longer days better ecological conditions. The results of the experiment showed that: environmental conditions at harvest time have an important role on quantity and quality of produced forage. Concerning forage, protein and fiber yield, Pioneer 581, Pearce, Hamadami, Gharayonjeh and Bami were most suitable cultivars for Karaj region, respectively.

Keywords: Cultivars; Alfalfa; Cut; Quantitative and Qualitative.

۸۲

